

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Bruno Jerup og Enhedslisten ønsker at tage to skridt, og med lovforslaget tages det ene. Så er spørgsmålet: Vil Enhedslisten være med til at tage det ene skridt i den rigtige retning, når man nu gerne også vil have det andet, eller vil man så ikke gå nogen af skridtene?

Jeg er helt enig i hr. Tom Behnkes vurdering af, at man burde ændre ordet kan til skal, men i Dansk Folkeparti siger vi altså, at vi gerne ser, at borgerne har det retskrav, at de kan vælge at komme på et hospice og få et tilskud med til det. Det er da langt bedre, at kommunerne har muligheden for at udbetale tilskud, end den situation, vi har i dag, hvor de ikke har den mulighed, som skitseres her i lovforslaget.

Derfor er det også så uforståeligt for os, at der ikke umiddelbart er flertal her i Folketinget for dette lovforslag, for selv de, der ikke ønsker at tage de to skridt, som hr. Bruno Jerup foreslår, burde jo kunne være med på ud fra det kommunale selvstyres tankegang at give kommunerne denne mulighed.

Så må jeg sige til hr. Søvnald, at jeg selvfølgelig må anerkende, at hr. Søvnald lokalpolitisk har været med til at arbejde for etableringen af et hospice, og også, at der selvfølgelig på de danske sygehuse og på eksisterende offentlige plejehjem gøres meget for at indrette omgivelser, der nu engang er så trygge, som de kan blive de steder. Selvfølgelig gøres der det.

Men spørgsmålet er, om det er muligt f.eks. på et sygehus at lave de rammer, der i tilstrækkeligt omfang virker som et hospice. Det er jeg i tvivl om, og som også CD's ordfører var inde på tidligere, er et hospital til for at forsøge at helbrede, og dér kan et hospice tilbyde noget andet.

Men det er rigtigt, at vi aldrig må se hospicer som et alternativ, vi skal se det som et supplement til nogle andre ting, og det er jo det supplement, som jeg også har forstået forslagsstillerne forsøger at fremme ved at etablere et alternativ ved hjælp af dette forslag.

Og så har jeg heller ikke den dér ideologiske holdning til, om det er offentligt eller privat, men de private skal også have muligheden for at lave det.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl antydede, at nogle måske havde en skjult dagsorden i forbindelse med dette forslag. Jeg kan forsikre, at det har vi i

hvert fald ikke i Socialdemokratiet. Men forslaget er jo ikke så enkelt endda.

Som jeg har lyttet mig til under debatten, er alle faktisk positivt indstillet på, at vi skal finde nogle modeller, som gør det muligt at have det så godt som muligt i sine sidste dage. Men vi bliver også nødt til at kigge lidt på, hvordan virkelighedens verden ser ud.

Da vi i sin tid indførte forslaget om plejevederlag, var det for at give folk en valgmulighed for enten at dø hjemme eller være på et sygehus. Nu begynder man så at udvide det ved at sige, at nu skal det også gælde andre institutioner. Og det er fint, hvis vi kan finde en model, hvor vi kan gøre det fornuftigt.

Jeg er ikke spor i tvivl om, at vi selvfølgelig også kan lave det som en offentlig opgave. Derfor må jeg nok sige, at jeg i al almindelighed ikke har de store følelser med hensyn til, om det er offentligt eller privat. Jeg hører til dem, der siger, at tingene skal løses. Men vi udbetaler faktisk meget store beløb både til vores plejehjem og til vores sygehusvæsen, og jeg vil meget gerne være med til at opfordre til, at man dér går ind og laver nogle ordninger.

Jeg tror sagtens, at det kan lade sig gøre i det etablerede sygehusvæsen. Selvfølgelig kan man ikke lave det på en hårdt belastet kirurgisk afdeling, men der findes afsnit, som man kunne indrette efter de samme principper, så jeg ser gerne, at vi bruger mange kræfter på at få vores etablerede system til at indrette hospicelignende afdelinger, så vi har tilbudene dér. Men der er bestemt ingen skjult dagsorden for Socialdemokratiets vedkommende.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg synes, at fru Lone Møller nu begynder at tale udenom, når hun siger, at vi skal finde modeller. Jamen, der er etableret hospicer, ganske vist kun tre, men de er faktisk velfungerende. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle modeller, vi skal finde.

Fru Lone Møller taler også om, at man i offentligt regi kan indrette nogle afdelinger. Jeg tror ikke, at den borger, vi taler om i dette tilfælde, mener, at det er et reelt alternativ, hvis det er på en sygehusgang, man opretter det her.

Men det får mig så til at sige, at for Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at slå fast, at det er ud fra den enkeltes eget valg, at man skal kunne komme på et hospice. Og jeg vil gerne understrege, at på et sygehus kan man faktisk